Quelle: https://manuscripta.at/?ID=31284
Copyright: CC BY 4.0 <img src="https://manuscripta.at/styles/icon_cc_by.png"> Kontakt: Stift Stams   <img src="https://manuscripta.at/styles/universitaets-landesbibliothek-tirol.png" height="48">   <img src="https://manuscripta.at/styles/BMKOES_Logo.svg" height="48">   <img src="https://manuscripta.at/styles/EUnion_POS1.jpg" height="48">

qd sonat rex cor. et erat nolũ amo
mtar. et erat m diademate gẽme
pciose. et auri talẽtũ qd cõflauit
dauid. et formauit exo diadema
sibi ĩ medio gẽmar statuẽs sardo
mẽ ĩcõpabile. Porro reliquas ci
uitates amonitar vastauit. et
multos de pplo seruauit vehaulis fer
ratis. et plures diuisit cultres et
tãduxit in typo lateriũ De thamar
Actũ ẽ autẽ post qd amon oppssit
her sustinuit dns malũ m
domo dauid in hũc modũ. Amon
primogenitus eius diligebat thamar
sororẽ absalon. exiuitq; pente ita
vt deperiret in ea et egrotaret. Huic
erat cognatus et familiaris ionadab
filius seminaa fratris dauid prudens
valde. quẽ ioseph ionathã vocat
Huic qdã arbitrãt fuisse nathan. q
absit vt ppha flagitiosũ dederit cõ
siliũ Hic ait amon. Quare sic at
tenuaris matutine. qi dicit. q debes sur
gere regi in regnũ. et respondit amon
Diligo thamar sup modũ. Qui re
spondit Simula languorẽ. Cũq;
venerit pat tuus ad te visitandũ dic
ei. Veniat oro thamar soror mea et
faciat mihi pulmentũ vt cõmedã
suauiq de manu eius. Cũq venisset
thamar missa a rege vocat in oculis
eius sorbũnculas vel sicũ ioseph
collirudas ferreas et eiecit amon a
se vmũsos. Cũq intulisset thamar
cibos ad ea in cõclaui apprehendit ea
et ait. Cuba mecũ soror mea. Que
respondit. Noli frater oppimere me.
et facere opprobriũ generi tuo in israel
sed laquere ad regẽ et nõ negabit
me tibi. Vt agebat vt subterfugeret
manus eius. Non enim fas erat sicũ
legẽ vt qs duceret sororẽ ex patre. Ta
mẽ qdã determinãt hoc dictũ esse si fu
erint ambo eiusdẽ ppli. Her autẽ fuit
de matre gentili. maacha quã da
uid repat in filio et resarcie et vnus

uibus phasis sicũ legẽ diuerunt eã
in vxorẽ et ita tradidit illos potuis
se fieri cõiuges. Noluit autẽ acce
dere amon et oppssit eã et statim
exosam habuit eã magis quã an
te dilexerat et eiecit eã a se vsq ãte
vt apud eũ maneret et esset ei vx
orẽ. Cũq eiecisset eã pri amon a
spsit in mezẽ tuniciũ suo et cupit tu
nicã talarẽ qua vtebant filie regis
virgines quã ioseph vocat colobiũ
manicatũ. et ĩpositis manibus su
per caput ingressa est ad absalon frẽ
suũ eiulans Cui frat ait Tace so
ror. frat enim tuus ẽ Et mãsit ĩ domo
absalon longo tempe sustinens
viduitatẽ De morte amon. fuga absalõ
Actũ est autẽ. reditu eiusdem
post biennũ vt ascenderet ab
salon ad tondẽdas oues et ait ad
regẽ Veniat oro rex cũ seruis suis
ad tõsuratũ pũisiũ Cũq abnuis
set ne grauaret eũ ait absalon. Ve
niat saltem obsecro amon frat meus
et filij regis cũ eo. et abiecerũt cũ ab
salon. Cũq rectũ beret pũ absalon
excepto eius miserecũt amon te
mulentũ Et ascendẽtes filij regis
mulas suas fugierũt. et peruenit
fama addauid dicẽs pussit absa
lon omnes filios regis. et sudit rex ve
stimẽta sua et cecidit sup terã. Jona
dab autẽ qui vitas nõ latebat. ait
ad regẽ Ne timeat dns meus quoq;
solus amon mortuus est. quẽ oderat
absalon a die qua oppssit sororẽ eius
Et ecce apparuerũt filij regis. et fle
uerũt cũ rege planctu magno nim
mis Porro absalon fugiens abiit
ad ptolomai auũ suũ regẽ iessur
et fuit cũ eo tcty ãnis. Rex autẽ cõ
solatus sup mortẽ amon cessauit
velle psequi absalon. Qd intelli
gens ioab qui diligebat absalon
misit ad regẽ mulierẽ sapientem
de tecua que putat fuisse pauia